

ВІСНИК

• Семенівської сільської ради • № 3(40) • березень • 2010 •

Шановні жителі Семенівської сільської ради!

Сердечно вітаю Вас з великим і світлим святом Христового Воскресіння. Це день торжества віри і справедливості, коли ми відкриваємо Богові свої душі. У ці святкові дні бажаю всім Божого благословення, щирої радості, міцного здоров'я, добра і спокою в родинях, в усій нашій територіальній громаді.

Герасименко І.Д., сільський голова

Дорогі брати і сестри!

Шановні працівники та орендодавці ЗАТ «Оберіг», всі сільські жителі! Щиро вітаю Вас з світлим святом Воскресіння Господнього! Бажаю щастя і здоров'я, благополуччя, християнської любові та взаєморозуміння. Вірю, надіюсь, що Господь не залишить нас у нашій праці, що її результати забезпечать достойне життя всіх, хто пов'язаний з господарством та його діяльністю.

Хай нас Бог береже.

Чебан О.О., директор ЗАТ «Оберіг»

Рада ветеранів щиро вітає всіх жителів сіл Семенівської сільської ради з Великодніми святами.

Хай Великдень принесе радість, добро, надію, мир і благополуччя в кожну сім'ю.

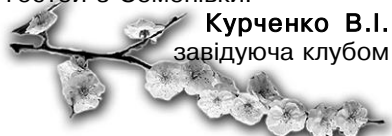
Фендик А.М., голова ради ветеранів

Культурне життя Остапівки

В Остапівському сільському клубі регулярно проводяться концерти до визначних дат: Дня села, Дня Незалежності, Нового року, Дня захисника Вітчизни, 8 Березня, де основними учасниками є діти. Але концерти не були б такими цікавими без музичного оформлення та костюмів. Так у лютому було придбано підсилювач звуку за кошти благодійної організації та кошти, надані керівництвом ЗАТ „Оберіг”.

Хочу висловити подяку Чебану О.О. від себе особисто та всіх учасників художньої самодіяльності Остапівського сільського клубу за увагу і добрі справи.

Звітний концерт цього року традиційно відбудеться 15 травня. Чекаємо всіх, не тільки остапчан, а й гостей з Семенівки.

Курченко В.І.
завідуюча клубом

ЗАПРОШУЄМО НА ЗВІТНИЙ КОНЦЕРТ!

Шановні земляки!

Кожного року на другий день Великодніх свят Семенівський сільський будинок культури збирає всіх своїх друзів на звітний концерт, який убирає в себе все краще, що створили самодіяльні артисти за минулий рік.

28.03 (неділя)

ВХІД ГОСПОДНІЙ В ІЄРУСАЛИМ
(Вербна неділя)

Початок богослужіння о **9.00**

1.04 (четвер)

15.00 служба Страстям Господнім
(читання 12 Євангелій).

2.04 (п'ятниця)

15.00 вечірне богослужіння з
виносом Плащаниці.

3.04 (субота)

06.00 Літургія.

10.00 Читання Діянь Святих
Апостолів.

4.04 (неділя)

00.00 ПАСХА ХРИСТОВА.
(4.00 - 5.00 освячення пасок)

7.04 (середа)

**БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ
БОГОРОДИЦІ**

Початок богослужіння о **9.00**

10.04 (субота)

9.00 - 10.00 Проводи с.Остапівка.

11.30 Проводи с. Булацелове.

11.04 (неділя) - **9.00 - 11.00**

Проводи с. Семенівка.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Сповнюючись радості у Христі, який переміг смерть і розірвав узи пекла, ми знову, з ласки Божої, прославляємо Воскреслого з мертвих Христа Жизнодавця.

Воскресіння Христове є найвеличнішим чудом в історії світу. Своім Воскресінням Господь наш Ісус Христос поклав початок загальному Воскресінню і повернув нам усе, що ми втратили через гріхопадіння наших праотців, зруйнував стіну між Богом і людьми, відчинив нам ворота Раю, подарував нам можливість називати себе дітьми Божими.

Будемо ж, дорогі брати і сестри, цінувати й зберігати цей дар. Разом з тим, попросимо, щоби Господь зміцнив кожного з нас у богопізнанні, у взаємній любові, у справах співчуття і милосердя.

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

о.Валентин

5
КВІТНЯ
**ЗВІТНИЙ
КОНЦЕРТ**
Семенівського
сБК

вхід 3 грн.

Початок о **20³⁰**

УВАГА!

Цього року випускний
вечір у школі буде
29 травня

ВИКОНКОМ

23 березня 2010 року відбулося чергове засідання виконавчого комітету Семенівської сільської ради на якому розглядалися наступні питання:

1. Про розгляд подання прокурора Арбузинського району № 611 від 02.03.2009 року „Про усунення порушень вимог Закону України „Про відходи”, причин цих порушень і умов, що їм сприяють”.

2. Про затвердження заходів по благоустрою та озелененню Семенівської сільської ради.

Затвердженими заходами передбачається наведення порядку в громадських місцях та на виробничих підрозділах. Стосовно посадки дерев члени виконкому переглянули ціни на саджанці та порадилися, де які дерева саджати.

В ці весняні дні всіх цікавить наведення порядку на кладовищах. Сьогодні там уже працює спеціальна бригада і завезений пісок. До кінця тижня буде завезено і чорнозем.

3. Про виконання умов договорів оренди земельних ділянок підприємцями.

Спеціаліст-землевпорядник сільської ради Мазаєва В.В. доповіла про виконання умов оренди земельних ділянок під магазинами. Кулік О.В., Вицина І.В., Лисенко О.Д. та Багішева Т.М. підписали Угоди про соціально-економічне партнерство на 2010 р. За минулий рік та два місяця цього року заборгованості по орендній платі у них немає.

4. Про стан підготовки с/г підприємств до проведення посівної компанії.

Мазаєва В.В. ознайомила присутніх із структурою посівів на 2010 рік. На території сільської ради ведуть сільськогосподарську діяльність такі товариства: ЗАТ „Оберіг”, ТОВ „Інвестор А.І.”, ТОВ „Семенівський агросервіс”, ФГ: „АСО” „Аркуша О. В.”, „ВАСЛІР”, „КВА”, „Шек Г.М.” та 101 одноосібник.

5. Про хід виконання сільської програми подолання дитячої безпритульності і бездоглядності.

З цього питання Фендик А.М. доповіла, що певна робота проводиться і сільською радою, і в школі, яку нещодавно відвідав наш дільничний інспектор. Необхідно

посилити контроль за місцем перебування дітей у вечірній час, за продажем тютюнових та алкогольних виробів, попередити батьків про необхідність виконувати свої обов'язки щодо дітей.

6. Про клопотання щодо направлення неповнолітніх дітей Коваленко Н.В. до притулку.

Голова виконкому доповіла, що минулої ночі о 21.30 працівники сільської ради були викликані сусідами Коваленко Н.В., так як у закритій хаті плакала 8-місячна дитина. Матері та двох старших дітей вдома не було. Враховуючи, що мати зловживає спиртними напоями, не займається вихованням дітей, вирішено клопотати про направлення Коваленка Володимира Володимировича 09.10.2000 р.н., Коваленка Олександра Володимировича 30.04.05 р.н. та Коваленка Сергія Володимировича 10.08.09 р.н. до притулку для неповнолітніх.

7. Про створення комісії по передачі об'єктів в комунальну власність. Комісія необхідна для обстеження об'єктів, що передаватимуться в комунальну власність в зв'язку з ліквідацією ССЗАТ „Добре життя”.

Автор цього вірша родом із Бузького. Інколи він приїздить до Семенівки у справах. Тут побачив нашу газету та запропонував свій твір. Сподіваємось, що його почуття знайдуть відгук у читачів.

КАЯТТЯ

Пробачте рідний тато! Пробачте рідна мати!

І безпідставно, батьківська, забута рідна хата.

Стоїш покинута, сумно споглядаєш. Стоїш самотньо, певно, нас чекаєш.

Стоїш не мащена, злим людям на поталу

І через те, мабуть, сумною стала.

Стежки до тебе поросли травою,

Побиті вікна тут поганою рукою.

Я на колінах стою перед тобою,

З похиленою низько головою.

А закрутив мене отой життєвий вир,

Пробач мені, я виправлюсь, повір.

Життя верта мене до хати,

У рідні батьківські пенати.

Я зроблю все, щоб світло засіяло,

Щоб щиро вікна вимиті всміхались.

Щоб все буяло, квітло біля хати,

Ми будем доглядать тебе та шанувати.

Щоб відкривалися завжди гостинно

двері

Хорошим людям до обіду й до вечері.

Щоб сміх лунав у хаті й на подвір'ї

Внуків та правнуків уранці й

надвечір'ї.

Щоб тепле сонечко заглядувало в

вікна,

Щоб рід наш славний жив тут вічно.

Л. Бузький

Робота з малолітніми правопорушниками

5 березня відбулося спільне засідання інспекції у справах дітей та адміністративної комісії сільської ради. На засіданні були присутні: Фендик А.М. (начальник інспекції), Телевінова Л.В., Колеснікова О.Ю., Давиденко Н.Л., Пилипенко Т.В., Сушко В.В., Мазаєв А.А. (голова адмінкомісії) Запрошені: Герасименко І.Д. – сільський голова, Фомічова І.В. – член ради школи.

На засідання також запрошувались батьки та учні, які порушують дисципліну.

Першим питанням розглядався план роботи на 2010 рік. Потім Фендик А.М. доповіла про стан навчання та поведінки учнів школи. Такі учні 8 кл., як Гриза Едуард, Комишник Сергій, учень 9 кл. Галац Ярослав, учень 3 кл. Пискун Михайло запінуються на уроки, погано навчаються, зневажливо ставляться до вчителів та учнів, порушують правила поведінки. Всі запрошені порушники розповіли про свою поведінку та навчання в школі. Цим учням був наданий виправний термін, після чого вирішено повторно заслухати на черговому засіданні інспекції.

Колеснікова О.Ю. – зам. директора по виховній роботі, проінформувала присутніх про поведінку уч-

нів школи. Учні 3 класу Топченкін С., Коваленко О., Соболь В. взяли залізо з приватної садиби та віднесли його гр. Пономаренку А.М. Ось як вони пояснили свої дії:

Топченкін С. – накупляв солодоців та віддав 5 грн. матері. На питання: „Де взяв гроші?” відповів: „Знайшов.”

Соболь В. – того дня прийшов додому пізніше, але без грошей. Мама Соболя В. взагалі не знала про «зароблені» гроші.

Мати Коваленка О. теж про гроші нічого не знала.

Громадянин Пономаренко А.М. прийняв метал у дітей в зв'язку з тим, що Соболь В. і раніше разом з батьком приносив металобрухт і зараз сказав, що його направив батько. Обіцяв більше у дітей не приймати за будь-яких обставин.

Під час обговорення Давиденко Н.Л. порадила матерям Соболя В. та Коваленка О. більше звертати уваги на гігієну своїх дітей. Герасименко І.Д. наголосила, що батьки відповідають за всі дії своїх дітей і можуть бути покарані за законом. Цього разу обмежилися попередженням.

Учням, що порушують дисципліну, будуть винесені догани на шкільній лінійці.

Я пам'ятаю...

У 1939 році я ходив у 5 клас. П'ятих класів було два і ми займалися у дві зміни. Груби топили соломкою і в класах було тепло. Електрики в той час у нас ще не було, тому у вечірній час навчалися при газових лампах.

Одного разу до школи під'їхав легковий автомобіль, а коли він від'їжджав, то ми, чоловік 10 хлопців, повисакавали з вікон і побігли за машиною. Не знаю, чи то у неї справді була така мала швидкість, чи водій навмисно їхав помаленьку, але ми бігли за машиною дуже довго, до самої траси, і прийшли до школи тільки на другий день.

У 1940 році у нас дома вже був детекторний радіоприймач. Ми по черзі одягали навушники, слухали Москву і були дуже раді. Кіно тоді було німе. Троє хлопців заходили на сеанс безкоштовно і по черзі вручну крутили динамо-машину, а кіномеханік в цей час розповідав сюжет фільму.

В ті часи в полях було багато суслів і ніхто їх не травив. Починаючи з весняних канікул і все літо ми виливали суслів та здавали шкірки по 5 копійок. За отримані гроші купляли зошити, пігулки для чорнила, а також цукерки і були тому дуже раді. Мої товариші були менші за мене, а жили поряд: Шпилик Анастолій, Назаренко Іван, Явтушенко Григорій. Влітку ми ходили на роботу – водили коняку в розпашку, виливали суслів, збирали колоски. А вже у 1940 році, коли у господарствах з'явилися автомашини, з радгоспу „Зелена поляна” приїздила машина і брала бажаючих полоти просо. Ми також їздили і щовечора отримували гроші. Ми намагалися заробити гроші, щоб купити книжки та зошити для школи, ми не палили цигарок та не пили горілки, тільки мінеральну воду, проте й це бувало не часто.

Ще мені запам'яталися ділянки, які давали на полі у колгоспі ім.Чубаря. Дерев ніде не було, лише у балці, на хуторі Бойка, росли три дуже високі тополі. Ми, хлопці: Толя, Ваня і я, ходили на ті ділянки. Там робили курені з соняшничиння, в яких і спали. Як виходили на перший горб, то вже бачили тополі і нам здавалося, що близько вже нам іти. У 1936 році кожен колгосп, а їх у Семенівці було 9, почав садити лісосмуги.

У 1938 році мій батько Мазаєв Василь Павлович купив у магазині велосипед за 6 пудів пшениці. Це був один з перших велосипедів у

Семенівці. Батько працював теслюю у колгоспі ім. Горького. На токарному верстаті він виточував ступки до коліс. По вихідних днях робив таку роботу і для колгоспу ім.Молотова, працював, бувало і вночі. Верстат треба було крутити ногами і ми з братом Дмитром, бувало, у неділю цілий день крутили того верстата – це був додатковий заробіток. Вже після війни купили мотор, що працював на нафті і ця робота була механізована. Батько також викладав у школі трудове навчання. Особливо мені запам'яталося, як учні Мазаєв Григорій Семенович та Шевченко з Остапівки робили музичні інструменти – мандоліни. Тоді майже всі випускники школи грали на тих інструментах. У неділю батько брав нас з братом до школи ремонтувати парти та дерев'яні будівлі. З викладачів пам'ятаю Ганну Омелянівну (прізвище забув), Генріх Іванович викладав хімію, а його дружина – німецьку мову, Марія Василівна – мама Аркадія Фендика, була вчителькою початкових класів, а його батько, Андрій Федотович, викладав фізику та математику. Директором школи був Гуценко Петро Іванович. Особливо ми не любили німецької мови, яка завжди була останнім уроком. Якщо заняття було у другу зміну, то воно проходило при газових лампах, які ми, бувало, гасили, а на другий день стояли перед директором школи і слухали його мораль.

В школі працювали різноманітні гуртки і завжди було весело. На кожен Новий рік влаштовували ялинку. В одному класі розсували дерев'яну перегородку і утворювалось велике приміщення, де й ставили ялинку.

У 1941 році я закінчив 7 класів і перейшов до 8-го, а брат Дмитро (1924 року народження) закінчив 9 класів і вступив до танкового училища у м.Харкові. Після здачі вступних іспитів він приїхав додому, а через три дні був терміново викликаний телеграмою. А ще через кілька днів почалася війна.

В Семенівці почалася мобілізація всіх чоловіків до 1923 року народження, по броні залишали тільки бригадирів тракторних бригад та деяких комбайнерів, а на трактора посадили жінок. Ми, молоді хлопці замінили чоловіків, що пішли на фронт.

Вдень ми виконували роботи у полі, а вночі безтарками возили зерно на елеватор кінями і волами. Одного разу ми з Мициком Мико-

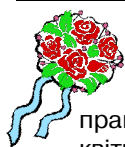
лою Андрійовичем поверталися додому і біля села зустріли червоноармійців, що відступали. Вони сказали, що їм потрібні наші коні та підводи. Ми хотіли їхати разом з солдатами, проте вони прогнали нас батогами і ми пішли до контори колгоспу доповісти про свою пригоду.

Для оборони Семенівки прибули три гармати. Їх притягли трактора марки ЧТЗ. Одна з них стояла проти нинішньої сільської ради, друга навпроти дитсадку, а третя – де був посаджений сад. Командував молодший лейтенант Горбачов Григорій Опанасович – випускник Київського артилерійського училища.

Бійці Червоної армії хоробро билися, але сили буди нерівні. Багатьох було вбито, а хто залишився живим – ховався, як міг. В Семенівку увійшли румунські війська, їх була сила силенна. В цей час люди почали забирати з колгоспів зерно і тварин. Пішов і я до свинарника, взяв поросля і погнав його додому. Коли я проходив місце, де тепер живе Коваленко Олександр Іванович, поросля перескочило на город, а потім у сад до Колінька Захарка. Я побіг за ним і натрапив на схованку, в якій сидів лейтенант. Я вже й не шукав те поросля, бо в Захарка у дворі було повно румунів. Лейтенант спитав, чи є в мене хороший товариш і я сказав що є – Назаренко Іван Кузьмович. Так ми вдвох носили лейтенанту їсти, вдаючи, що граємось на сусідньому городі. Дома у нас були бабуся, мама і мамин брат. Коли я сказав, що приведу додому лейтенанта, то ніхто не заперечував. Вночі я привів лейтенанта додому, мама запропонувала, щоб він залишився під виглядом племінника, але він відмовився і сказав, що повинен захищати Батьківщину. Через деякий час він одягнув поверх військової форми єдиний батьків костюм, сховав у кишеню наган, а гранати віддав мені і повів я його понад Бугом у бік Костянтинівки. Біля млину ми сіли над річкою. Він читав листи від своєї нареченої і кидав їх у воду. Я його довів до місця напроти хутора Львів і там ми попрощалися. Він сказав, що якщо залишиться живим, то зустрінемось і Перемога буде за нами.

Мазаєв Георгій Васильович
кавалер 3-х орденів

Хочеться вірити, що й інші наші ветерани візьмуться за перо та опишуть події, свідками яких вони були. Щоб і молодші покоління знали про них від очевидців.

ВІТАННЯ

ЗАТ «Оберіг» вітає своїх працівників, які народилися у квітні місяці.

- 1 квітня: Давиденко О.П.
- 3 квітня: Зубко Н.М.
- 6 квітня: Власюк С.М.
- 7 квітня: Лисенко В.В.
- 9 квітня: Сушко О.О.
- 10 квітня: Бойко Л.В.
- 11 квітня: Циноборенко В.О.
- 12 квітня: Кірпань М.А.
Ратушний Ю.І.
- 13 квітня: Дутов М.М.
- 15 квітня: Кодаш Н.Ю.
- 17 квітня: Піскун Л.Г.
- 18 квітня: Шевченко О.В.
- 20 квітня: Піскун А.І.
- 21 квітня: Шубін М.С.
- 24 квітня: Григорица С.Г.
- 26 квітня: Крилова В.А.
- 29 квітня: Віцина В.Г.
Герасименко В.М.
Ковальов В.І.
Плугатар М.І.

22 березня Всесвітній день води

День встановлений ООН в зв'язку з виснаженням та погіршенням якості води за рахунок забруднення навколишнього середовища та віднесенням її до критичних природних ресурсів.

На жаль, сьогодні у нас повне екологічне безкультур'я. Річки забруднюються стічними водами. Багато хто весь непотріб із двору скидає у водойми. Цим самим калічимо воду, а отже і себе.

Бережіть воду!

В.В. Хмельненко
фахівець з екологічної освіти

Нашу сім'ю спіткало велике горе, раптово пішов з життя наш дорогий син, батько

**Сиваш Олександр
Валентинович**

В цю тяжку хвилину нас підтримали і розділили з нами нашу біду сусіди Пискун Д.М. і І.І., Бабанський Андрій, Біловол К. та куми Сиваш В.В. і А.М., куми Шалімові Є.В. і О.Б. Велика подяка керівництву ЗАТ «Оберіг» за надану допомогу, Лисенку В.В. та Сушку О.О. і всім механізаторам. Хай береже Бог вас та ваші родини.

Сиваш В.В. та Л.Д.

Internet архів газети розміщений на сайті agroin.org у розділі: «Ілюстративні матеріали»

До 65-річчя Перемоги

Він штурмував рейхстаг

Фронт відкотився на Захід. Але затишшя бувало рідко.

Війська Першого Білоруського пройшли нелегкий шлях, вели кровопролитні бої за визволення Польщі. Взимку 1945 року солдати увійшли у багатостраждальну, майже зруйновану Варшаву. Це місто, як інші міста Західної Європи, колись було велике і красиве. А у роки війни зустріло радянських воїнів одними руїнами. Скрізь виднілися розкидані купи цегли і каменю. Дотлівали згарища, а невеличкі групки поляків зі сльозами на очах виходили назустріч визволителям. І в цей час в душах солдатів закипіла ще більша жадоба помсти.

І коли б хтось сказав Омельяну Онищенку, що йому доведеться витримати на крутих дорогах війни, він би нізащо не повірив. Син річки Корабельної форсував Дністер, Віслу, Одер, не кажучи вже про безліч малих річок. Пив з них воду, яка була йому дуже гіркою, або ж одразу додавала сили, а залежало все від того, коли саме черпав її. Чи тоді, як шлях стелився на схід сонця, чи тоді, як на захід.

Після Польщі наш солдат односельць вступив на землю Німеччини. В пітьмі вони наткнулися на ворога і зразу зрозуміли, що це була невеличка група фашистів, тому не зчиняли стрілянини, щоб не засвітити себе перед основною ворожою силою.

Олексійович не встиг опам'ятатися, як в окопі побачив ворожу гранату. На щастя, він її зразу відкинув. Неподаляк почувся вибух. В гарячці воїн не відчув болю. Після тієї сутички у нього залишилася на все життя відмітина на скроні.

Після Кенігсберга розгорнулася посилена бойова підготовка. Визволителі розуміли: скоро доведеться форсувати Одер. Отже, Берлін був уже недалеко. Перед солдатами стояла конкретна мета: оволодіти Берліном і підняти над ним Прапор Перемоги. Онищенко брав участь у форсуванні Одера. Потім зав'язалися бої на околиці столиці гітлерівської Німеччини. Особливо важко доводилося вести вуличні бої. Війська противника велику перевагу мали в тому, що добре орієнтувалися в місті, використовували для оборони кожен будинок, кожну споруду.

Попереду з ранкового туману виднілися контури рейхстагу, звідки розповзлася коричнева чума. Площа коло фашистського кубла була зрита траншеями, ходами сполучення між укріпленнями. Зі штабу підтвердили, що це справді рейхстаг. Він тепер зовсім недалеко.

– А якою ж довгою і важкою видалася сюди дорога! – думав кожен солдат. Гітлерівські головорізи перетворили цю будову в укріплену фортецю. Дороги сюди перетинав канал, заповнений водою. Очевидці пригадують, що сусідній парк Тіргартен був напханий гарматами, танками.

Тільки надворі почало добре розвиднятися, дали про себе знати „катюші” і гармати усіх калібрів. Втративши надію на порятунок, фашисти підпалили рейхстаг. Все палало і гуркотіло навкруги. Серед наступаючих високий з автоматом Омельян Онищенко. Він разом із бійцями вступає у сутички з ворогом. Озброєні до зубів фашисти продовжували чинити опір.

Нарешті першого травня німаки просилися на переговори. Відразу, після повідомлення по радіо, при виході з підземелля, з'явився білий прапор. І Онищенко, наш земляк, був найщасливіший серед щасливих. Без кашкета, в одній гімнастерці намагався перекиричати всіх: „Не шкодуйте, хлопці, набоїв, бабахайте вгору, вони нам тепер не потрібні!”

Так закінчилася для нього війна, яку він пройшов зі своїми побратимами довгими вогненними дорогами. Війна закінчилася, але забути її мій дід не зміг, увесь час жив спогадами про неї. Назавжди зберіг у пам'яті маршала Г.К.Жукова, коли той з'явився перед солдатами і вітав усіх з перемогою, казав, що війні клятій кінець. Згадає Олексійович, як потім настав розряд у напрузі, як сміявся і плакав у радості, витираючи смагу на обличчі, кожен боєць, як визволителі разом із Жуковим танцювали під гармошку.

Війна жила в ньому болючими споминами про бойових друзів, про брата Василя, який пропав безвісти. Часто вона приходила у сни колишнього фронтовика, коли він знов і знов піднімався в атаку, долав ті останні метри до купола рейхстагу, де на його стінах залишив свій автограф Перемоги: „За кров земляків, за їхню смерть я відплатив.”

У цьому написі була і радість перемоги, і гірота пройденого, і застереження тим, хто зазіхатиме на нашу свободу.

А.Б.Ягодзинська

ВІСНИК ССР

Засновник: Семенівська сільська рада
адреса: 55330, с.Семенівка Арбузинського району Миколаївської області

Реєстраційне свідоцтво: МК № 530
- 26/Р від 20 грудня 2006 року
Періодичність: 1 раз на місяць
Обсяг: 0,5 друк.арк. Тираж: 192
Адреса друкарні: Южноукраїнськ
БП «Чайка», кім.49. Зам.№ 25

Телефони: сільська рада 9-42-71,
9-42-89, 3-20-01, редактор 9-42-46
e-mail: drama.fpt@mail.ru

Підписано до друку: 23.03.2010 р.
Редактор **М.Давиденко**